

Наннъ и като влѣзваше, срѣщнах да посѣжтъ мъртъвъ, едничкыйтъ сынъ на нѣкоя довица, за когото като са съжели, въскреси го. А туй чудо повдигнах сичкытѣ на страхъ и на славословіе къмъ Бога, и като са разчу въ сичка Іудея и въ околността, стигнах и до слухтъ на Іоанна. А той отъ тъмницата проводи двама отъ ученицытѣ си да попитатъ Іисуса, той ли е който иде, или трѣба да чакатъ друго. Тогази Іисусъ като исцѣри мнозина прѣдъ тѣхъ отъ сѣбавы болѣсти, проводи ги да кажтъ каквото сж видѣли и чули. А слѣдъ туй говори къмъ присѣтствующытѣ за кръстителтъ, като ги мѣмрѣше за невѣрството и безуміето имъ, и проповѣда за него че той е по горенъ отъ сичкытѣ пророцы. Въ този градъ, като обѣдваше въ къщата на Симона Фарисея, дойде при него нѣкоя жена, жителка отъ този градъ, и знаменита блудница, и поченъ съ съзытѣ си да полива краката му, и да ги отрыва съ косытѣ на главата си, да ги маже съ муро, и да ги цалува. А Симонъ понеже са съблазни, че оставя таквази жена да са допира до него, Іисусъ рече: Защото тя показа толкози любовь и покаяніе, станъ достойна да земе отъ Бога прошка на грѣховетѣ си. И тутакси слѣдъ туй са обърнах къмъ нея и рече: оставихъ ти са грѣховетѣ. (Мѣк. \bar{v} . Мат. \bar{ii} . 5—13. \bar{ai}).

§. 23. *Іисусъ нарича свои домашни онѣзи, които слушатъ словото Божіе и избличава Богохулынтѣ фариссеи.*

Като прѣминах Галилея, върнах са въ Капернаумъ, дѣто таквозъ множество са събра въ къщата му, щото нито да ѣде можѣше. Като чухъ туй роднинытѣ му, дойдохъ да го земнхтъ, отъ страхъ да не бы да